

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 3693/15

וערעור שכנגד

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ע' פוגלמן

המערערים: 1. יוסי לנגוצקי
2. תמר חיפוישי נפט בע"מ
3. ל.י.א. חיפוישים בע"מ

נגד

המשיבים: 1. רציו חיפוישי נפט (1992) שותפות מוגבלת
2. ליגד רוטלי
3. איתן אייזנברג
4. מדינת ישראל משרד התשתיות הממונה על
ענייני הנפט

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (השופט
כתארו אז) י" שינמן) מיום 23.3.15 בת"א 9126-11-10

תאריך הישיבה: י' בשבט התשע"ז (6.2.17)
בשם המערערים והמשיבים שכנגד: עו"ד עמית אשור; עו"ד צליל וינשטיין
בשם המשיבים והמערערים שכנגד: עו"ד זאב שרף; עו"ד שרון בן חיים;
עו"ד ד"ר בעז בן אמיתי

פסק-דין

א. הערעור והערעור שכנגד מוסבים על שכר הטרחה וההוצאות שנפסקו בבית המשפט המחוזי למערערים, בעקבות תביעה לפסק דין הצהרתי ולמתן חשבונות ותשלום סך 2,500,000 ₪ (התביעה הועמדה על סך זה לצרכי אגרה). עניינה של התביעה היה טענה להפרת הסכם סודיות ושימוש בסוד מסחרי. התיק בו מדובר – שראשיתו ב-2010 – נסתיים באופן שאינו שגרתי; בשלב מסוים, מאוחר למדי, אחרי שמיעת ראיות ובטרם סיכומים, הגיעו המערערים לכלל מסקנה כי לא יוכלו להוכיח את תביעתם. על כן הודיעו כי אינם עומדים על תביעתם, ונדחתה איפוא התביעה

22.10.14). נפסקו הוצאות למדינה, שהיתה נתבעת אף היא (30,000 ₪). לאחר שמיעת טענות בנושא ההוצאות כתב בית המשפט קמא פסק דין משלים, מנומק ומפורט, בו הטיל על המערערים שכר טרחה בסך 900,000 ₪ (כולל מע"מ), הוצאות בסך 35,000 ₪ והוצאות מומחים בסך 450,000 ₪. בית המשפט ציין בהנמקתו, כי הגם שהמסמך ששיכנע את המערערים לפסוק את התובענה היה בידיעתם אם מ-2011 ואם מ-2013, רק ב-13.8.14 הגישו את בקשת ההפסקה.

ב. לפנינו ערעור וערעור שכנגד, שבתמצית נטען בהם מטעם המערערים כי הופרו בשכר הטרחה, ומנגד כמובן נטען כי הסכום אין די בו. עיקר טענות המערערים היו, כי היתה זו תביעה למתן חשבונות בסכום 2,500,000 מליון ₪ כיון שסברו שמסמך של המשיבים, שלימים הוכח כמרכזי בהשמטת הבסיס מתחת לתביעת המערערים, לא היה אותנטי; שלא היה ברור מה שווי המאגר בו מדובר; וכי התנהלות המשיבים גרמה להוצאות רבות ולמשיכת ההליכים. מצד המשיבים נטען, כי הסיכון אליו נחשפו במהות לא היה 2.5 מליון ₪ אלא 10 מיליארד דולאר כפוטנציאל המאגר; נטען גם כי המערערים הקימו מיזם חדש והשתמשו בחומר של תיק זה; כי היקף התיק היה גדול והיו הוצאות לחוות דעת של גיאולוגים כדי להגן על המשיבה 1, אשר היתה מגיעה – כנטען – לחידלון אילו התקבלה התביעה. כן הוזכר כי אין ערכאות הערעור נוהגות להתערב בהוצאות שנפסקו, וכי הוצאת המשיבים בפועל היו כפולות; ומכאן הערעור שכנגד.

ג. לאחר העיון, הגם שסברנו כי ההוצאות שנפסקו היו על הצד הגבוה, לא ראינו עילה משפטית להתערבות בהחלטתו המנומקת של בית המשפט קמא, שהכיר את התיק לעומקו, והחלטתו לא חרגה בנסיבות המיוחדות של התיק ונוכח הנתון בכף, מן הסביר באופן המצדיק התערבות. איננו נעתרים איפוא לערעור ולערעור שכנגד, לפי סמכותנו בהתאם לתקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984. נוכח האמור לגבי הנפסק, אין צו להוצאות בערכאה זו.

ניתן היום, י"ב בשבט התשע"ז (8.2.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה